

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15C/27/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311201982
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Donič
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8311201982.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Vladimírom Doničom v právnej veci žalobkyne v 1.rade I. N., bytom Z. Č..XX, XXX XX E., žalobkyne v 2.rade S.. H. N., bytom Z. Č..XX, XXX XX E., žalobkyne v 3.rade S. S., bytom O. E. Č..XX, XXX XX E., zastúpených JUDr. Vladimírom Cahajlom, advokátom so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov proti žalovanému v 1.rade Z. G., bytom H. XX, XXX XX I. J. Y., zastúpenému JUDr. Ing. Renátou Vorobeľovou, advokátkou so sídlom Lipová 1, 066 01 Humenné a žalovanej v 2.rade KOOOPERATIVA poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 813 26 Bratislava o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

Súd nepovoľuje prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn.6Co/127/2010.

Súd nepripúšťa zmenu petitu žaloby tak, ako ju navrhli žalobkyne podaním zo dňa 14.01.2014 doručeným súdu dňa 16.01.2014.

Žalovaný v 1.rade a žalovaná v 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1.rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 350000,-eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný v 1.rade a žalovaná v 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 2.rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 350000,-eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný v 1.rade a žalovaná v 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 3.rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 350000,-eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

Žalovaný v 1.rade a žalovaná v 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyniam v 1., 2. a 3.rade trovy konania, o výške ktorých bude rozhodnuté do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobkyne podali dňa 25.02.2011 faxovým podaním, ktoré doplnili dňa 01.3.2011 návrh na ochranu osobnosti, ktorou navrhli, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť im nemajetkovú ujmu a to žalobkyni v 1.rade vo výške 50000,-eur a žalobkyniam v 2. a 3.rade každej po 30000,-eur a to ako nemajetkovú ujmu, ktorá im vznikla v dôsledku konania žalovaného. Žalobu odôvodnili tým, že žalovaný im zavineným usmrtením Z. N., ich manžela a otca spôsobil veľkú nenapraviteľnú citovú ujmu, pripravil ich o možnosť viesť s nebohým súkromný život a ochudobnil ich o sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov, o stratu lásky a radosti s ním prežívaných. Ich manžel a otec zomrel na

následky ťažkých zranení a v bolestiach, ktoré mu spôsobil žalovaný, keď ho ako oproti jazdiaceho motocyklistu zrazil osobným motorovým vozidlom dňa 24.01.2008 v čase o 17.35 hod. v Humennom. Žalovaný z nebanlivosti spôsobil jeho smrť a spáchal taký čin ako vodič dopravného prostriedku v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, čím spáchal prečin usmrtienia podľa § 149 ods.1,4 Tr. zákona. Žalovaný bol právoplatne odsúdený a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní štyri a pol roka a bol taktiež uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 8 rokov.

Vzhľadom na charakter, závažnosť a následky zásahu žalovaného do ich rodinného života nie je morálna satisfakcia postačujúca.

Rozsudkom sp.zn. 15C/27/2011-166 zo dňa 12.6.2012 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni v 1.rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15000,-eur a žalobkyniam v 2.a v 3.rade po 8000,-eur a nahradiť in trovy konania.

Proti rozsudku sa odvolali žalobkyne i žalovaný.

Uznesením sp. zn. 11Co/83/2012-236 zo dňa 07.5.2013 Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že zavinená smrť blízkej osoby môže vzhľadom ku vzájomným úzkym a pevným sociálnym, morálnym, citovým a kultúrnym väzbám predstavovať natoľko vážnu nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a napĺňanie osobnosti pozostalých, že môže byť kvalifikovaná ako ujma znižujúca ich dôstojnosť či vážnosť v spoločnosti. Ide však o nárok odlišný od nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 448 a § 449 Občianskeho zákonníka. Z návrhu žalobkýň je zrejmé, že neuplatňujú nárok na náhradu škody, ale nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ide o iný nárok než o nárok na náhradu škody a s tým súvisí aj iné kritérium pre posudzovanie jej výšky. V zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Odvolací súd má za to, že práve okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, súd prvého stupňa neposúdil správne, keď predovšetkým mal vychádzať z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/65/2008 zo dňa 22.9.2008. Práve nesprávne vyhodnotenie tohto kritéria viedlo súd prvého stupňa k nesprávnemu rozhodnutiu.

Úlohou súdu prvého stupňa preto z hľadiska výšky náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka bude znova prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, sú jasne vymedzené v spomínanom trestnom rozsudku. Úlohou súdu prvého stupňa však bude aj rozhodnúť o zmenenom návrhu žalobkýň a súčasne zväziť, či preruší konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v súvislosti s konaním vedeným na Krajskom súde v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/127/2010.

Odvolací súd zároveň v zrušujúcom uznesení tiež konštatoval, že KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava nevstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, ako to navrhli žalobkyne a to vzhľadom na stanovisko tohto subjektu zo dňa 25.4.2013, v ktorom poisťovňa uviedla, že v danej veci nevstupuje do konania s poukazom na právny záver vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.4.2011 sp.zn. 4Cdo/168/2009, v ktorom NS SR vyslovil zjednocujúce právne stanovisko k otázke rozsahu krytia nárokov povinným zmluvným poistením.

Na pojednávaní konanom dňa 10.9.2013 žalobkyne opätovne doručili súdu návrh, ktorým žiadali rozšíriť okruh účastníkov na strane žalovaného o žalovanú v 2.rade a to tak, aby ako žalovaná v 2.rade vystupovala KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s.Vienna Insurance Group, Bratislava. Poukázali pritom na návrh Generálneho advokáta Súdneho dvora Európskej únie v konaní č.940172 SK o prejudiciálnej otázke C-22/12 Haasová, ktorá je identická ako táto vec, a z ktorého vyplýva, že ako prejudiciálna sa rieši otázka, či sa čl.3 ods.1 smernice Rady 72/166/EHS z 24.4.1972 a čl.1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS zo dňa 14.5.1990 majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorových vozidiel obvykle nachádzajúcich sa na území členského štátu, pokrýva náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej obeti, alebo blízkym osobám obeti po dopravnej nehode, ktorá sa stala v tomto kontexte, v rozsahu, v akom uvedená náhrada škody vyplýva vzhľadom na zodpovednosť poisteného za škodu z vnútroštátneho práva uplatniteľného na spor vo veci samej. K tejto veci Generálny advokát Súdneho dvora EÚ pripojil aj konanie C-277/12 o výške náhrady ujmy na zdraví, kde sa rieši otázka, či sa článok 3 smernice 72/166 a článok 1 ods.1 a 2 smernice 84/5 majú

vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej norme stanovujúcej z titulu náhrady škody, ktorú môže byť poisťovateľ povinný zaplatiť z dôvodu náhrady nemajetkovej ujmy vyplývajúcej zo skutočnosti, že človek, na ktorom dotknutá osoba závisela, zahynul pri dopravnej nehode, nižšie maximálne záruky, ako sú minimálne záruky stanovené na náhradu ujmy na zdraví uvedeným článkom smernice. Z toho vyplýva, aby bez toho, že by boli dotknuté vyššie záruky, ktoré môžu byť stanovené členskými štátmi, každý členský štát požaduje, aby pre povinné zmluvné poistenie bolo najmenej 350000,-ECU (európska cenová jednotka - EUR) v prípade osobnej ujmy, ak je iba jeden poškodený, ak je pri jednej poistnej udalosti viac ako jeden poškodený, táto suma sa vynásobí počtom poškodených.

Zároveň navrhli, aby súd pripustil zmenu petitu žaloby a to tak, že žalovaný v 1.rade a žalovaná v 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyniam v 1., v 2. a v3. rade náhradu nemajetkovej ujmy každej vo výške po 450000,-eur.

Uznesením sp.zn. 15C/27/2011-267 zo dňa 02.10.2013 súd pripustil rozšírenie okruhu účastníkov na strane žalovaného a pripustil, aby do konania ako žalovaná v 2.rade vstúpila KOOOPERATIVA poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group, Bratislava a uznesením sp. zn. 15C/27/2011-169 zo dňa 02.10.2013 pripustil zmenu žalobného návrhu tak, že žalovaný v 1.rade a žalovaný v 2.rade sú povinní spoločne nerozdielne zaplatiť každej žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy po 450000,-eur.

Rozsudkom zo dňa 24.10.2012 Súdny dvor (druhá komora) „Povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel - Smernica 72/166/EHS - Článok 3 ods.1 - Smernica 90/232/EHS - Článok 1 - Dopravná nehoda - smrť cestujúceho - Právo partnera a maloletého dieťaťa na náhradu ujmy - Nemajetková ujma - Náhrada ujmy - Krytie povinným poistením“ vo veci C-22/12, ktorej predmetom bola návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (Slovensko) z 8.novembra 2011 a doručený Súdnemu dvoru 17.januára 2012, ktorý súvisí s konaním Katarína Haasová proti Rastislavovi Petríkovi a Blanke Holingovej súdny dvor vyhlásil rozsudok.

Podľa článku 45 rozsudku, členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktorá sa uplatňuje podľa ich vnútroštátneho práva, bola krytá poistením v súlade s ustanoveniami prvej, druhej a tretej smernice (rozsudok marques Almeida, bod 30 a citovaná judikatúra).

Podľa článku 46 rozsudku, sloboda členských štátov určiť, aká škoda bude krytá a aké budú podmienky povinného poistenia, bola obmedzená druhou a treťou smernicou tým, že tieto smernice stanovili povinné krytie niektorých škôd v určitých minimálnych sumách. Medzi škodami, ktoré musia byť kryté, sa v súlade s článkom 1 ods.1 druhej smernice nachádza najmä ujma na zdraví.

Podľa článku 55 rozsudku, členské štáty majú zaručiť, aby náhrada škody podľa ich vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré sa stali obeťami dopravnej nehody, bola krytá povinným poistením v určitých minimálnych sumách určených v článku 1 ods.2 druhej smernice.

Podľa článku 56 rozsudku, v prejednávanej veci je by to tak malo byť, pretože podľa informácií, ktoré poskytol vnútroštátny súd, majú osoby nachádzajúce sa v postavení pani Haasovej a jej dcéry v súlade s § 11 a 13 českého Občianskeho zákonníka nárok na náhradu nemajetkovej ujmy utrpenej v dôsledku úmrtia ich manžela, resp. otca.

Podľa článku 57 rozsudku, tento záver nemôže spochybníť ani okolnosť predložená slovenskou vládou, podľa ktorej tieto paragrafy patria do tej časti českého i slovenského Občianskeho zákonníka, ktorá sa týka zásahov do ochrany osobnosti a ktorá je v zmysle týchto zákoníkov nezávislá od časti týkajúcej sa zodpovednosti za škodu v pravom zmysle slova.

Podľa článku 58 rozsudku, keďže totiž zodpovednosť poisteného, ktorá podľa vnútroštátneho súdu v tomto prípade vyplýva z § 11 a 13 českého Občianskeho zákonníka, vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnu povahu, nič nenasvedčuje, že na túto zodpovednosť sa nevzťahuje vnútroštátne hmotné právo zodpovednosti za škodu, na ktoré odkazujú uvedené smernice.

Podľa článku 59 rozsudku, vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prvú položenú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods.1 prvej smernice, článok 1 ods.1 a 2 druhej smernice a článok 1 prvý odsek tretej smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.

Podľa článku 60 rozsudku, vzhľadom na odpoveď Súdneho dvora na prvú prejudiciálnu otázku nie je potrebné odpovedať na druhú otázku.

Podľa druhej smernice Rady z 30.decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel č.84/5/EHS článok 1 ods.1 poistenie uvedené v článku 3 ods.1 smernice 72/166/EHS povinne pokrýva škodu na majetku, ako aj ujmy na zdraví.

Podľa článku 1 odsek 2 druhej smernice, bez toho, aby boli dotknuté vyššie záruky, ktoré môžu byť stanovené členskými štátmi, každý členský štát požaduje, aby pre povinné poistenie bolo najmenej 350000 ECU v prípade osobnej ujmy, ak je iba jeden poškodený; ak je pri jednej poistnej udalosti viac ako jeden poškodený, táto suma sa vynásobí počtom poškodených.

Z rozsudku Súdneho dvora (druhá komora) z 24. októbra 2013 vo veci C-22/12 vyplýva, že ustanovenia dotknutých smerníc Rady sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak je náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej pričom podľa článku 55 rozsudku, členské štáty majú zaručiť, aby náhrada škody podľa ich vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré sa stali obeťami dopravnej nehody, bola krytá povinným poistením v určitých minimálnych sumách určených v článku 1 ods.2 druhej smernice, t.j. vo výške 350000 ECU v prípade ak je iba jeden poistený; ak je pri jednej poistnej udalosti viac ako jeden poškodený, táto suma sa vynásobí počtom poškodených.

Na základe uvedeného potom súd musel konštatovať, že žaloba bola podaná dôvodne a to tak voči žalovanému v 1.rade tak aj voči žalovanej v 2.rade. Z rozsudku Súdneho dvora jednoznačne vyplýva, že zodpovednosť žalovaného, ktorá podľa vnútroštátneho súdu v tomto prípade vyplýva z ust. § 11 a 13 Občianskeho zákonníka, vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnou povahu a teda že sa na ňu vzťahuje vnútroštátne hmotné právo zodpovednosti za škodu, na ktoré odkazujú uvedené smernice. Taktiež z predmetného rozsudku vyplýva povinnosť členského štátu zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktorá sa uplatňuje podľa ich vnútroštátneho práva, bola krytá poistením v súlade s ustanoveniami prvej, druhej a tretej smernice a teda je namieste zaviazat' povinnosťou za takúto škodu aj príslušnú poisťovňu, t.j. žalovanú v 2.rade.

V konaní bolo preukázané, že v čase dopravnej nehody bolo motorové vozidlo žalovaného v 1.rade, ktorým spôsobil dopravnú nehodu následkom ktorej zomrel manžel a otec žalobkyň poistené poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo uzatvorené u žalovanej v 2.rade. Z poistnej zmluvy vyplýva, že maximálny limit plnenia z jednej škodovej udalosti je v prípade rizika škody na zdraví a nákladov pri usmrtení 5000000,-eur bez ohľadu na počet zranených alebo usmrtených.

Z rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 4T65/08 zo dňa 22.9.2008, ktorým bol žalovaný v 1.rade uznaný vinným, že inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal taký čin ako vodič dopravného prostriedku v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky vyplýva, že žalovaný tak konal ako vodič dopravného prostriedku v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať túto činnosť, ktorú si privodil vplyvom požitia alkoholických nápojov. Nielen samotná hladina alkoholu v krvi ale aj príznaky ovplyvnenia, ktoré sám popísal, jednoznačne potvrdzujú, že žalovaný v čase dopravnej nehody bol v stave vylučujúcom riadne vykonávať činnosť vodiča a dodržiavať všetky zákonné povinnosti a obmedzenia. Nevenoval sa bezpečne riadeniu svojho motorového vozidla, v alkoholovom opojení sa domnieval, že sa vyhýba prekážke, hoci v skutočnosti žiadnu prekážku a teda dôvod na prejdenie do druhého jazdného pruhu nemal a tak prešiel do druhého jazdného pruhu kde

narazil do poškodeného. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal však aj na usporiadané pomery a žalovaného a pozitívnu možnosť nápravy. Podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn.11Co/83/2013 zo dňa 07.5.2013 mal prvostupňový súd vychádzať aj z okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo a preto aj tieto okolnosti súd zohľadnil v tomto rozhodnutí. Prihliadal pritom však aj na správanie sa žalovaného v 1.rade po nehode, na vyjadrenie úprimnej ľútosti a ponuku finančnej pomoci žalobkyniam v súvislosti s pohrebnými nákladmi.

Na základe uvedeného právneho a skutkového zhodnotenia súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyniam v 1. až 3.rade náhradu nemajetkovej ujmy každej po 350000,-eur v súlade s druhou smernicou č.84/5/EHS a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd zároveň nepovolil prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn.6Co/127/2010, nakoľko prejudiciálne otázky, ktorých riešenie malo vplyv na rozhodnutie v tejto veci boli rozhodnuté rozsudkom Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 24.októbra 2013. Rovnako súd neprípustil zmenu petitu žaloby tak, ako ju navrhli žalobkyne podaním zo dňa 14.01.2014 doručeným súdu dňa 16.01.2014, nakoľko nemal súhlas ostatných účastníkov, ktorí konajú sami za seba na pripustenie zmeny žaloby.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods.1, O.s.p. a priznal ich náhradu odporcovi, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný a v súlade s ust. § 151 ods.3, O.s.p. rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a odvolania proti výroku o trovách konania.

V prípadoch, kedy je možné podať odvolanie, odvolanie je možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať exekúcie podľa osobitného predpisu.